

Шеріл К. Лент

Щойно звільнений Генеральний президент
Початкового товариства

Щоб наші діти могли побачити обличчя Спасителя

*Це наш священний обов'язок як батьків і провідників
цього підростаючого покоління дітей привести їх
до Спасителя.*

Кілька років тому я навчала групу провідників ясел, як викладати коротенький євангельський урок ще зовсім маленьким дітям. Одна з сестер тримала на колінах свого маленького сина. Я мала в руці картинку Спасителя і демонструючи, як звертатися до малих дітей, почала говорити про Ісуса. Крихітний хлопчик сповз з маминих колін, притопав до мене, подивився уважно на картинку і торкнувся обличчя. В цей момент діалогу я запитала: “Хто це?” З посмішкою на обличчі малюк сказав: “Ісус”.

Ця дитина була зовсім мала, щоб сказати навіть своє власне ім'я, але він упізнав образ і знав ім'я Спасителя. Спостерігаючи за цією милою сценою, я подумала про слова Спасителя, коли Він сказав: “Шукайте завжди лица Господа, щоб у терпінні ви могли володіти своїми душами, і ви матимете вічне життя” (УЗ 101:38).

Що означає шукати лица Спасителя? Звичайно, це означає більше, ніж просто впізнати Його зображення. Христове запрошення

шукати Його—це запрошення пізнати, хто Він, що Він зробив для нас і що Він попросив нас робити. Прийти до Христа і, зрештою, побачити Його лице можливо, лише якщо ми наближаємося до Нього завдяки нашій вірі та вчинкам. Це вимагає позитивних зусиль. Тож як нам шукати Його в цьому житті, аби ми могли побачити Його лице в прийдешньому?

У книзі 3 Нефій міститься розповідь про людей, які дійсно бачили

лице Спасителя в цьому житті. І хоча зараз ми Його не бачимо, можливо, ми можемо чогось навчитися з їхнього досвіду. Після своєї смерті Спаситель з'явився цим людям, навчав та благословляв їх. І тоді “сталося, що Він наказав, щоб було приведено їхніх малих дітей” (3 Нефій 17:11).

Це наш священний обов'язок як батьків і провідників цього підростаючого покоління дітей привести їх до Спасителя, щоб вони могли побачити Його лице, а також лице нашого Небесного Батька. Діючи так, ми також приводимо і себе.

І знову питання, як нам це робити, особливо у світі, сповненому всілякими відволіканнями? В книзі 3 Нефій батьки любили Господа. Вони були віруючими. Вони мали віру в чудеса, здійснені Ісусом. Вони любили своїх дітей. Вони зібрали їх послухати слова Господа і виконали Його заповідь—привести до Нього дітей.

Після того, як привели дітей, Христос попросив батьків стати навколiшки. Тоді Він зробив для них те, що Він зробив для кожного з нас. Він молився за них Батькові, і коли Він молився, сказано, що це було настільки “великим і дивовижним”, що слова не можуть цього описати (3 Нефій 17:16). Завдяки тому, що ці батьки прийшли до Спасителя і прийняли Його спокуту, їх було зміцнено, щоб робити все необхідне, аби “привести” їхніх дітей.

У книзі 3 Нефій 22:13 знаходиться те, що ще Христос попросив робити цих батьків: “Всіх твоїх дітей буде навчено Господом; і великим буде мир серед твоїх дітей”.

Отже, пам'ятаючи власний досвід спілкування зі Спасителем, ці нефійські батьки навчали своїх дітей знанням про Нього. Вони навчали їх любити Господа. Вони навчали їх Його євангелії. Вони навчали їх жити за

нею. Вони навчали їх так добре, що праведність і мир царювали на землі протягом 200 років (4 Нефій 1:1–22).

Тепер я попрошу вас поглянути навколо, на тих, кого любите. Найважливіше—це наші сім'ї. Я впевнена, що більш за все ви бажаєте, аби ця сім'я була вашою навечно. Розповідь із книги 3 Нефій може допомогти нам привести наших дітей до Нього, тому що дає модель для наслідування. По-перше, ми повинні любити Господа всім своїм серцем і любити своїх дітей. По-друге, ми повинні стати гідним прикладом для них, постійно шукаючи Господа і намагаючись жити за євангелією. По-третє, ми повинні навчати наших дітей євангелії і як жити за її вченнями.

Наслідування моделі приведення наших дітей до Спасителя—це процес. Давайте знову поглянемо на цю модель. Перше, ми повинні дізнатися, як любити Господа і наші сім'ї. Це приходить з досвідом, вимагає часу та віри. Це вимагає безкорисливого служіння. Тоді якщо ми сповнені любов'ю Господа, ми можемо любити. Він може ридати через те, що ми

робимо, але Він нас любить і завжди готовий допомогти. Саме так нам треба навчитися любити наших дітей.

По-друге, ми маємо стати гідним прикладом. Це також процес. Якщо ми хочемо, щоб наші діти прийшли до Христа і побачили Його лице, важливо, аби ми самі також прагнули цього. Нам самим треба знати шлях, аби показати їм. Нам слід упорядкувати власне життя, щоб діти могли дивитися на нас і йти за нами. Ми можемо запитати: “Що бачать мої діти, дивлячись мені в обличчя? Чи бачать вони образ Спасителя на моєму обличчі завдяки тому, як я живу?”

А тепер запам'ятайте, жоден із нас не буде ідеальним прикладом для наших дітей, але всі ми можемо стати гідними батьками і провідниками. Наше прагнення бути гідними—це вже приклад. Часом ми можемо переживати невдачу, але треба продовжувати докладати зусилля. З Господом і завдяки Йому нас може бути зміцнено, щоб бути такими, якими маємо бути. Ми можемо робити те, що повинні.

І по-третє, це процес приведення наших дітей до Спасителя завдяки

навчанню їх істинам євангелії з Писань і від пророків, а також допомозі їм відчутти і усвідомити вплив Духа. Навіть зовсім малі діти можуть зрозуміти і прийняти речі вічної природи. Вони люблять Писання і вони люблять пророка. Вони інтуїтивно хочуть бути гарними. Ми відповідальні за те, щоб допомагати їм тримати відкритим цей зв'язок з небесами. Ми маємо захищати їх від впливів, що відволікають від Духа. Ми можемо знайти допомогу і вказівки в Писаннях. Тоді ми можемо навчати наших дітей знаходити в них свої відповіді. Ми можемо навчати їх правильним принципам і допомагати застосовувати їх в житті. Ми можемо скеровувати їх до Духа, щоб вони могли отримати власне свідчення про істини, яких їх навчають. Ми можемо допомагати їм знаходити радість від життя за євангелією. Це будуватиме міцний фундамент віри і слухняності в їхньому житті, який стає їхньою силою.

Так, усе це не дається легко. В розповіді про нефійців говориться, що тогочасні сім'ї мали 200 років миру. Але, звичайно, це коштувало великих зусиль. Це вимагає важкої праці, терпіння і віри. Все ж немає нічого більш важливого або гідного винагороди. І Господь допомагатиме нам, бо Він любить цих дітей навіть більше, ніж ми. Він любить їх і благословить їх.

Пам'ятайте, що Він благословив нефійських дітей, кожного окремо, а також в молитві за них (див. 3 Нефій 17:14–17, 21). А тоді “він звернувся до натовпу і сказав їм: Дивіться на своїх маленьких.

І коли вони подивилися, щоб побачити, вони кинули погляд до небес, і вони побачили небеса відкриті, і вони побачили ангелів, які спустилися з небес, нібито це було посередині вогню; і вони спустилися і оточили

тих маленьких, і їх було оточено вогнем; і ангели священнослужили їм” (3 Нефій 17:23–24).

Яким чином наші діти можуть отримати схожі благословення сьогодні? Старійшина М. Рассел Баллард сказав: “Безумовно, що тим з нас, кому ввірено цих безцінних дітей, дано священне, благородне управління, бо ми є тими, кого призначено Богом “оточувати” сьогоднішніх дітей любов’ю і вогнем віри та розумінням того, ким вони є” (“Behold Your Little Ones”, *Tambuli*, Oct. 1994, 40).

Брати і сестри, ми—ангели, яких Небесний Батько послав сьогодні, щоб благословити дітей. І ми можемо допомогти їм одного дня побачити лице Спасителя, якщо будемо навчати їх принципам євангелії й жити за ними, що сповнить радістю наші домівки. Разом ми зможемо пізнати Його. Ми відчуємо Його любов і благословення. І завдяки Йому ми зможемо повернутися в присутність Батька. Ми зробимо це, якщо матимемо бажання бути слухняними, вірними та старанними, дотримуючись Його вчень.

“Істинно, так каже Господь: Станеться, що кожна душа, яка облишить свої гріхи і прийде до Мене, і прикличе Мое ім’я, і слухатиметься Мого голосу, і дотримуватиметься Моїх заповідей, побачить Мое обличчя і знатиме, що Я є” (УЗ 93:1).

Брати і сестри, я знаю, що Бог живе; Ісус Христос є Його Сином, нашим Спасителем і Викупителем. Він запросив нас прийти до Нього і заповідав нам привести дітей, щоб ми разом могли побачити Його обличчя і жити вічно з Ним і нашим Небесним Батьком. Я молюся, щоб усі ми могли працювати, аби отримати це велике благословення. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■